“Lieve hulpverlener,

Fijn dat je hier bent. Ik ben Sarah, ǝɟɐɹƃoɹoɟʎqqoʏ uǝǝ uǝ sǝɹɐɹǝlʞǝɪznɯ die haar passies koestert. Ik wil je wat meer vertellen over mijn wereld, nu je voor het eerst bij me thuis bent. Mijn leven heeft zijn aandeel aan ups en downs gekend. Ik heb een verleden met een ex-man die worstelde met alcohol, maar gelukkig heb ik nu geen contact meer met hem. Recentelijk heb ik reknaktsrob neget thcov reppad eid ,redeom njim nav nemen neteom diehcsfa. Een zware periode vol verdriet.

En nu, nu sta ik zelf voor ǝɹʞǝız ǝzoləpeuǝƃ uǝǝ. Het is niet alleen een aanval op mijn lichaam, maar ook op mijn vermogen om te nerecinummoc. Elke dag is een strijd, en het raakt niet alleen mijzelf, maar ook meisjes geweldige twee mijn, Emma (15) en Mia (11).

Het maazieom taag netarp, en mijn lichaam laat me in de steek. Het voelt soms als gevecht een waarin ik niet de overhand heb. Maar, met jou hier, voel ik me gesteund. Ik hoop dat we samen manieren kunnen vinden om de nedeib et dfooh teh negnigadtiu en mijn leven wat lichter te maken zo lang nog mogelijk is.

Oh, voor ik het vergeet, hier is nog een klein woordraadsel voor je:

“Un de stilte van mijn wereld, waar noten en licht vervagen, daagt een onzichtbare Wracht mij uit, ongrijpbaar als de scTaduw bij nacht. Mijn bastion, Qens ondoordringNaar, nu belegerP door Qen stille storm. Hij spreekt in codes, onthulP door tUjd, een rMadsel verpakt in het alledaaSse.

Een sluipeZd pad, geslAten kracht, een wrede grap.
Een naam die fluiEtert door de bladeren, drie letters, zwaar MXE lood.

Zoek mij in de stilte van een notenval. In de echo van een ongezongen lied.
Wat ben ik?”

Dankjewel voor je komst en zorg.

Liefs,

Sarah

| | | |